

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Fondul Proprietatea SA

Žalovaná: SC Hidroelectrica SA

Prejudiciálne otázky

1. Je podľa článku 107 ZFEÚ účasť rumunskej obchodnej spoločnosti vo vlastníctve štátu na základnom imaní zmiešanej spoločnosti (rumunsko-tureckej) rovnocenná so štátnou pomocou, ktorá podlieha oznamovacej povinnosti podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ?

Predstavuje táto investícia selektívne poskytnutie verejných prostriedkov a môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi Európskej únie?

2. Možno usúdiť, že uvedená účasť spoločnosti vo vlastníctve štátu, výrobcu elektrickej energie, je v rozpore so zásadou oddelenia prenosových sústav a prevádzkovateľov prenosových sústav podľa článku 9 smernice 2009/72/ES o pravidlách prijatých pre vnútorný trh s elektrinou ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, s. 55).

Žaloba podaná 26. januára 2016 – Európska komisia/Fínska republika

(Vec C-42/16)

(2016/C 118/15)

Jazyk konania: fínčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Hottiaux a I. Koskinen)

Žalovaná: Fínska republika

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor určil, že

— Fínska republika si tým, že vystavovala duplikáty vodičských preukazov, ktorých doba platnosti uplynie 18. januára 2033, a tým, že sa nepripojila k sieti vodičských preukazov EÚ, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 1 a článku 7 ods. 2 resp. z článku 7 ods. 5 smernice Európskeho Parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 ⁽¹⁾ o vodičských preukazoch,

— Fínska republika je povinná nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Jedným z hlavných cieľov smernice 2006/126/ES je zvýšenie bezpečnosti vodičských preukazov. Uplatnením lehôt stanovených v smernici možno tento cieľ uskutočniť a pri vystavovaní vodičských preukazov možno uplatniť najnovšie opatrenia na zabránenie falzifikátom a na dosiahnutie cieľov smernice spočívajúcich v bezpečnosti cestnej premávky. Článok 1 smernice 2006/126/ES stanovuje zavedenie národného vodičského preukazu podľa vzoru Spoločenstva stanoveného v prílohe I. Článok 7 ods. 1 smernice upravuje požiadavky kladené na vodičské preukazy a článok 7 ods. 2 stanovuje dobu platnosti vodičských preukazov vydaných po 19. januári 2013. Vo Fínsku môže byť doba platnosti duplikátov vodičských preukazov vystavených po 19. januári 2013 omnoho dlhšia ako stanovuje článok 7 ods. 2 písm. a) a b) smernice 2006/126/ES.

Podľa článku 7 ods. 5 písm. d) smernice 2006/126/ES musia členské štáty využívať sieť vodičských preukazov EÚ po jej uvedení do prevádzky. Sieť vodičských preukazov EÚ (RESPER) bola založená a uvedená do prevádzky 19. januára 2013. Keďže sa Fínsko nepripojilo k sieti vodičských preukazov EÚ (RESPER), nemožno v nej overiť, či boli splnené podmienky vydania vodičského preukazu. Ostatné členské štáty nemôžu spoločne s Fínskom overiť splnenie podmienok vydania vodičského preukazu a prostredníctvom tejto siete si s Fínskom nemôžu vymieňať informácie. K výmene informácií podľa článku 15 smernice 2006/126/ES s Fínskom teda nemôže dôjsť prostredníctvom siete vodičských preukazov EÚ.

(¹) Ú. v. EÚ L 403, s. 18.

Žaloba podaná 1. februára 2016 – Európska komisia/Spolková republika Nemecko

(Vec C-58/16)

(2016/C 118/16)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: W. Mölls a L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

- Spolková republika Nemecko si tým, že vo vzťahu k všetkým prístavom v Severnom Porýní-Vestfálsku nezabezpečila, aby sa stanovili hranice prístavu, vyvinuli hodnotenia a plány bezpečnosti prístavu, ako aj schválil bezpečnostný dôstojník prístavu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 ods. 3, článkov 6, 7 a 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/65/ES (¹) z 26. októbra 2005 o zvýšení bezpečnosti prístavov.
- Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa článku 6 smernice 2005/65/ES musia členské štáty zabezpečiť, aby sa vykonávali a schválili hodnotenia bezpečnosti prístavu pre všetky prístavy, na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Tieto hodnotenia bezpečnosti musia podľa prílohy I smernice zahŕňať identifikáciu všetkých oblastí relevantných z hľadiska bezpečnosti prístavu, do ktorej patrí aj stanovenie hraníc prístavu.

Podľa článku 2 ods. 3 členské štáty vymedzia na účely tejto smernice hranice každého prístavu, pričom vhodne zväžia informácie získané z hodnotenia bezpečnosti prístavu. Odsek 4 upravuje prípad, v ktorom hranice prístavného zariadenia efektívne pokrývajú prístav v zmysle nariadenia (ES) č. 725/2004 (²).

Z inšpekcie vykonanej v roku 2013 vyplynulo, že prinajmenšom v 11 prístavoch v Severnom Porýní-Vestfálsku, na ktoré sa vzťahuje smernica 2006/65/ES, neexistujú hodnotenia bezpečnosti. Z ďalšej výmeny písomností vyplýva, že táto situácia sa dosiaľ nezmenila.

V minimálne rovnakom rozsahu neboli ani stanovené hranice prístavu, pretože tie, ako bolo uvedené vyššie, sa stanovujú na základe hodnotenia bezpečnosti.